

Не може бърже да се уплете.
 Не се пръвзима то съсъ буря,
 А примка трѣбва да му тура.

ФАУСТЪ.

Отъ тоя ангелъ нѣщо донеси!
 При нейното легло ме заведи!
 Привръзка нѣкаква или коси —
 Да сложа азъ на пламнали гърди!

МЕФИСТОФЕЛЬ.

За да се увѣришъ, на твоята страсть
 Покорно че ще служа азъ,
 Нито минутка нѣма да се мая —
 Ти още днеска въ нейната си стая.

ФАУСТЪ.

И ще я видя? Ще я имамъ?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Не!

При нѣкоя съсѣдка ще е тя,
 Но самъ-самичкъ ти, поне
 Ще можешъ да изпиташъ сладостта
 На въздуха, шо диша тя.

ФАУСТЪ.

Да тръгнемъ?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Нека здрачъ свѣта покрий.

ФАУСТЪ.

Ти гледай нѣщо за подаръкъ намѣри. (Отива си).

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Подаръкъ изведнѣжъ? Добрѣ той ще захване!
 И доста хубави мѣста азъ знамъ,
 Тѣ криятъ все по нѣкое имане,
 Да ида малко да поровя тамъ. (Отива си).